

peči počasi 20 minut v pečici. Nato jih zreži na prst debela reznice, naloži na krožnik, posoli in polij z enim delom masti ter postavi na mizo z oblicah kuhanim krompirjem, dušenim rižem ali krompirjevo salato.

Istotako pripravljena jetrca so kaj izbrana jed, če so hladne. Pečene posoli, daj v porcelanasto ali glinasto skodelico, prelij z vso mastjo in postavi na hlad. Postavi na mizo narezane ali v posodi z mastjo vred kot pridatek k kruhu.

Nadevan gosji vrat: Očiščeni goski odreži glavo in nato vrat. Izloči previdno vso meso iz kože tako da ostane koža nepoškodovana. Nato sešij kožo na enem koncu, napolni vrečo s sekanci, sešij še na drugem koncu ter speci ta nadevan vrat počasi prav krhko med večkratnim polivanjem s pečici.

Perutninski riž: Glava, vrat, perutnice in drob perutnine, se pri pečenju preveč posušijo in malo izdajo. Gospodinja stori bolje, ako pripravi iz tega samostojno jed, ali pa juho. Zelodec, jetrce in srce zreži na male tanke lističe ali na male za grahovo zrno velike kocke. Prepraži to na malo masti par minut in zalij s primerno količino vode, kolikor pač imaš drobovine in koliko hočeš juhe. Dodaj dobro očiščeno na 2 do 3 dele presekano glavo in noge, perutnice in na prst široke kose razsekan vrat. Nadalje očisti in olupí eno srednjedebelo zeleno, deblo korenino peteršilja in srednje velik rumen koren. Vse troje zreži na male kocke, dodaj juhi, soli in pusti da vre jed počasi 1 do 1 in pol ure ali če je bila žival stara in meso žilavo, še dalje. Sedaj dodaj prebran in opran riž po 2 pesti na krožnik juhe, kuhaj počasi in ko je riž dobro mehak, postavi jed na mizo s kuhanim prerezanim krompirjem. Če hočeš postaviti to jed na mizo kot redko juho, zakuhaj toliko manj riži — eno dobro pest na krožnik juhe.

★

»Zapreti bi morali mestna vrata kakor pred dvajsetimi leti in nikogar ne ven pustiti. Vso deželo nam ti strahopetneži zastrupijo.«

A za take želje kmetov se je gosposka v tistih časih še manj zmenila ko za druge želje in potrebe.

Voz za vozom je drdral iz mesta; nekateri visoko obloženi z vsem mogočim pohištvom, z zaboji, polnimi obleke, z jestvinami natlačeni, kakor se ne bi begunci nikoli več nameravali vrniti. Mnogi se tudi niso. Pri gorica jih je zadavila morilka in kar tam so jih pokopali. Na drugih vozovih so bili samo ljudje. Ničesar niso marali s seboj vzeti iz okuženega mesta, le za golo življenje jim je bilo. To so hoteli rešiti za vsako ceno, vse drugo naj propade! A tudi mnogi teh morilki niso ušli; kakor bi se norčevala z njimi, je tudi nje poiskali in umorila.

Vsem beguncem pa je sledila nevolja njih, ki bežati niso mogli, ne smeli. Mnogi so bili v službah, zato priklenjeni. Trgovci niso mogli čez noč prodajalen zapreti, ako niso marali tvegati velikih izgub. Trgovina je v mestu ob vednih nesrečah že tako silno nazadovala; kakor bajka so se glasila sporočila o nekdanjem njenem razmahu, o silnem bogatstvu trgovskih hiš ptujskih. Ostati so morali siromašnejši, ki niso imeli ne vinogradov, ne zidanic, pa tudi ne suhega denarja. Kam naj beže, kje se nastanejo, kje poskrijejo? Ostati so morali, sovražnici na

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 31. oktobra so pripeljali špeharji 103 komade zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 13 do 16 Din, špeh 13 do 16. Kmetje so pripeljali 7 voz sena po 80 do 90 Din, 7 voz otave po 70 do 75, 3 ržene slame po 60 do 70, 1 voz detelje po 85, 8 voz krompirja po 0.80 do 1.50, 2 čebule po 4—5, česen 10—12, 28 voz zelja po 1—2, 1 kg 0.75, pšenica 2, rž 1.75, ječmen 1.50, oves 1.25—1.50, koruza 1.50, proso 2.50, ajda 1.25, ajdovo pšeno 4—5, fižol 2—2.25, kokoš 30—40, piščanci 25—65, raca 20—30, gos 40—80, puran 40—65, domači zajec 8—30, divji zajec 25—30, fazan 18—22, jerebica 12, orehi 6, luščeni 28—30, gobe 1—2, grozdje 3—6, hruške 3—5, jabolka 2—4, mleko 2—3, smetana 8—12, surovo maslo 28—30, jajca 1.25—1.50, med 12—20, suhe olive 8—12, surovi kostanj 1.25 do 1.50, pečeni 4—6 Din.

Mariborski živalski sejem dne 27. X. 1931. Prignanih je bilo 12 konj, 12 bikov, 160 volov, 341 krav in 9 telet, skupaj 534 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 4 do 5.50 Din, poldebili voli od 3.25 do 3.50 Din, plemenski voli od 2.50 do 3 Din, bikji za klanje od 3 do 4 Din, glavne krave debele od 3 do 5.25 Din, plemenske krave od 2.50 do 3 Din, krave za klobasarje od 1.50 do 2 Din, molzne krave od 2.75 do 3.25 Din, breje krave 2.75 Din, mlada živina od 3.25 do 5 Din, teleta od 5 do 6 Din. Prodanih je bilo 280 komadov, od teh za izvoz v Italijo 37 komadov.

Mariborski svinjski sejem dne 30. okt. 1931. Pripeljanih je bilo 391 svinj in 1 ovca, cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari komad 40 do 70 Din, 7—9 tednov stari 80 do 100 Din, 3—4 mesece stari 150 do 250 Din, 5—7 mesecev stari 300 do 400 Din, 8—10 mesecev stari 450 do 500 Din, 1 leto stari 550 do 650 Din, 1 kg žive teže 6 do 7 Din, 1 kg mrtve teže 9 do 11 Din. Prodanih je bilo 151 svinj.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg od 14 do 16 Din, II. vrste od 10 do 12 Din, meso od bikov, krav in telic od 6 do 8 Din, telečje meso I. vrste od 18 do 22 Din, II. vrste od 8 do 16 Din, svinjsko meso sveže 10 do 22 Din.

Vedni potnik.

Lev Trocki, svoječasni vojaški bog sovjetske Rusije, mož brez miru in pokoja, je zopet moral spremeniti svoje bivališče. Z otoka Prinkipo v Marmaromorju, v neposredni bližini Carigrada, je bil prepeljan na povelje turške vlade v trdnjavo v Dardanelški morski ožini. Omenjena preselitev je bila izvršena, ker je bil Trocki v zadnjem času preveč v stikih s pregnanim afganistanskim kraljem Aman Ullahom. Svoječasni vladar Afganistana je sumljivo pogosto posegal slavnega ruskega revolucijonarnega kolovodjo. Oba sta baje kovala Angležem opasne prevrate. Na ta način je zlorabil Trocki turško prijateljstvo in gostoljubnost. V sedanjem pregnanstvu v turški trdnjavi bo pod stalnim nadzorstvom turških oblasti.

S prepeljavo v trdnjavo je na doživljajih bogato Trockijevo življenje bogatejše za eno novo poglavje. Na celem svetu ne najdemo moža, ki bi bil vsem državam tako nadležen, kakor Trocki, ki je bila pred leti od celega sveta občudovana osebnost.

Že pred vojno so bile one pokrajine, v katerih je bil Trocki zaprt ali iz katerih je bil izgnan, izjeme. Iz Rusije je moral v Avstrijo, iz Avstrije na Franco-sko, iz Francije v Španijo, iz Španske v Ameriko. To je bila v glavnem rajža Leva Trockega, predno se je vrnil leta 1917 nazaj na Rusko. Razven tega je še bil dober znanec: nemške, švicarske, italijanske, skandinavske in angleške policije. Ko je bil po odstavitvi nagnan iz Rusije, je bila Turčija zanj pribežališče. Najprej se je naselil prognanec v carigraskem hotelu, a kmalu se je izselil na Prinkipo otok. Tamkaj si je najel hišo, da bi se posvetil pisateljevanju. Pisal je svoj življenjepis. Še danes sestavlja zgodovino ruske revolucije. Prvi del tega zgodovinskega dela je že izšel.

Ne smemo prezreti dejstva, kako si je prizadeval Trocki po naselitvi v Tur-

milost in nemilost izročeni. Zato so se v srcu srdili, z besedami se znašali na nje, ki jim je bila usoda milejša in so mogli pred grozečo nevarnostjo bežati.

Pogostoma so se na ulicah ob vozovih beguncev zbrale gručice ljudstva, ki je vozove ustavljalo, hotelo bogatejšim beg s silo preprečiti. Glasni klici nevolje, zmerjanje, grožnje so se dvigali iz množice.

»Če ste v srečnih dneh živeli z nami in od nas, kaj sedaj bežite?«

»Strahopetci!«

»Ali bo vam pomagano, če mi ostanemo?« je povpraševal kedaj vznevoljen glas iz voza, včasih glas gospodov, včasih voznikov.

»Ako bogatini zbeže, se bo za nas siromake še manj kdo pobrigal. Takšna je stvar. Sramota, da nas tako strahopetno zapuščate.«

»Ako moramo umreti mi, naj umrje z nami tudi gospoda, z našim denarjem opitana. Dol z voza!«

A kočijaž, videč nevarni položaj, ni umel šale. Pomagal si je, kakor mu je bilo za ta slučaj naročeno: udaril je z bičem na levo in na desno, da je poživigalo in je med ljudstvom nekaj glasov bolestno zajecalo. In glej, prosta je bila pot. Pa je udaril konje, da so se vzpeli in se spustili v divji dir. Pač je priskočil še kak besnež, da bi jih za uzde pograbil in jih ustavil. A je odletel v stran, v zid bližnje hiše,

lahko vršili svojo dolžnost. Ko se mu je posrečilo, množico potisniti nazaj, se je nekdo oglašil: »Zakaj pa moramo samo mi nazaj, a oni tam pa lahko stojijo spredaj?«

Policaaj: »Ta lahko stoji tam, kajti to je — njegov ogenj!«

Pri fotografu.

»Tako, delo je opravljeno. Koliko fotografij smem izdelati?«

»Hvala, ne potrebujem nobene.«

»Zakaj ne, zakaj ste pa potem sploh pustili svojo ženo fotografirati?«

»Hotel sem samo enkrat videti, kakšna je, kadar napravi prijazen obraz.«